

ಪತ್ರೇದಾರಿ ಕತೆ

“ಪತ್ರೇದಾರರು ಅಗ್ನೀ ತನಿಬೆ ಶರು ಮಾಡ್ದ ಹಾಗಿದೆ? ಮೋಹಿತನ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದ್ದು ಗೊತ್ತಾಯ್ತೂ?”

ತೇಲಿ ಬಂದ ಜೇನಿನತಹ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಂಗ್ಯವಿತ್ತು. ನಾವು ಅತ್ಯ ದೃಷ್ಟಿ ಹೊರಳಿಸಿದೆವು. ಬಾಗಿಲ ಸನಿಹದಲ್ಲಿ ಮಾಡಕ ರೂಪ!

“ಮೇರದಿಗೆ ನಾವು ಬುದ್ದ ಉದ್ದೇಶದ ಅರಿವು ತೆಗಾಗಲೇ ಇರುವಂತಿದೆ!”

“ಆ ಮುದುಕನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ, ನಿವು ನಿಮ್ಮ ಸಮಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಧವಾಗಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಿರಲ್ಲ ಅಂತ ನನಗೆ ಬೆಂಸರವಾಗಿದೆ. ಹೇಳೈ, ಕೇಳೈ ನಾಪತ್ರೇಯಾಗೋದು, ಮತ್ತೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಆಗೋದು ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಮಾಮೂಲು.”

ನಾಳಿಯಂದ ಸೋಮಯ್ಯನ ಬಗ್ಗೆ ಆಕೆಗೆ ಇರುವ ಕಹಿ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಗೊಂಡಿತ್ತು.

“ಅವು ನಿಮ್ಮ ಗಂಡನ ಒಳಿತು ಬಂಯಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ”

“ಅವ್ಯಾಖ್ಯಾ ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ ಕಾಮುಕ! ಒಮ್ಮೆನನ್ನ ಜೊತೆ ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸ್ತು. ಬೆಂಜಾಗಿ ದಂಬಾಯಿಸ್ತೇ. ಆಮೇಲಿಂದ ಅವು ನೇರಳು ನೋಡಿದ್ದು ನನಿಗೆ ಆಗೋಳ್ಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮೋಹಿತಗೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗೋಲ್ಲ. ಸೋಮಯ್ಯ ಸಾಚಾ ಅಂದ್ಯೋಂಡಿದ್ದಾನೆ, ಹಾಪ”

“ಉದ್ದರ್ಪಂಡ ಚೆಂಗಪ್ಪನಿಗೂ, ನಿಮ್ಮೂ ಏನು ಸಂಬಂಧಿ?”

ಇರಿಯವಂತೆ ಬಂದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಆಕೆ ಮುಖಿ ಕಿರಿಚಿದಳು,

“ನಿಮ್ಮ ಆ ಸೋಮಯ್ಯ ಇಲ್ಲಿಸ್ತಲ್ಲದ ಕತೆ ಹೇಳಿಬೇಕು! ಚೆಂಗಪ್ಪ ನನ್ನ ಹಿತ್ಯೆಷಿ, ನನ್ನ ಕುಟುಂಬದ ಮಿತ್ರ ಅವ್ಯೇ. ಅದಕ್ಕೂ ಹಜ್ಜಿನ ಸಂಬಂಧವೇನೂ ನಮಗ್ಗಿಲ್ಲ.”

“ಮೋಹಿತ್ ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ನಾಪತ್ರೇ ಆಗ್ನ್ಯ ಇದ್ದು ಅಂತ ನಿಮ್ಮಣಾದ್ದು ಗೊತ್ತಾ?”

“ಅವರ ಈ ವಿಚಿತ್ರ ಪರ್ವತನೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಶರುವಾಯ್ತು. ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದ್ದು ತಮ್ಮ ರೂಪಲೀಲ್ಯ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಇತ್ತಾರೆ. ಯಾವ್ಯೋ ಭರುದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಂಗೀ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆ ಎದುರಿನ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ್ದೇ ಕೆಲವು ದಿನ ಬರೋಲ್ಲ. ಅವಿಗೆ ತ್ರೇಕಿಂಗ್ ಅಂದ್ರೆ ತುಂಬಾ ಆಸಕ್ತಿ.”

“ಒಂದು ವರ್ಷದಿಂದ ಅಂತಿರೆ! ಏನಾದ್ದು ವಿಶೇಷ ಫೋಟನೆಗಳು ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ನಡೆದ ನೆನಪಿದೆಯೇ?”

“ಅಂತಹದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದಿಕ್ಕೂ ಮೆದಲು ಅವರು ಗುಜರಾತಿನ ಸೂರತ್ತಾನಲ್ಲಿ ಹೋಚೆಲಲ್ಲಿ ಕೆಲ್ಲ ಮಾಡ್ಡು ಇದ್ದು. ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷ ಅಲ್ಲಿದ್ದು, ಈ ವರ್ಷ ಜನವರಿ ಎಂಟಕ್ಕೆ ವಾಪಸ್ ಆದ್ದು. ಆಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ಶರುವಾಯ್ತು.”

“ನಿಮ್ಮ ಏನು ಅನ್ನತ್ತೇ? ಪಾಟೆ ಮಾಡಲು ಹೋರಟ ಮೋಹಿತ್ ಏಕಾಪಕ ತ್ರೇಕಿಂಗಿಗೆ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದ್ದು ಅಂದ್ರೆ ನಂಬಲಹ್ಯವೇ?”

“ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆ ಆಗೋಳ್ಳು. ಹೋಗುವಾಗ ಅವರ ಮೋಹಿತ್ ಭರು ಇತ್ತು. ಅದ್ವಾಕೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗ್ನಿಲ್ಲ. ಆದ್ದು ಮೋಹಿತ್ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹಿಗೆ ತಲೆ ಇಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಪರ್ವತನೆ ಮಾಡೋದು ಮಾಮೂಲು.”

“ನಿಮ್ಮ ಮುದುವೆಯಾಗಿ ಎಮ್ಮೆ ವರ್ಷಗಳಾಯ್ತು?”

ಬದು ವರ್ಷ ಎಂದಾಗೆ ಉತ್ತರ ರಿಸಿದಳು.

ಅಷ್ವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಡೆ ಸಪ್ಪಳವಾಯಿತು. ಪರಿಚಿತ ದನಿ ಕೇಳಿ ಬಂತು. ಸ್ವಲ್ಪ ತಡ ಆಯ್ತು